

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' הרשמת הבכירה מיטל חלפון - נזריאן
תובע	תומר פרנסא
	נגד
נתבע	עוז קורן
	נגד
צד ג'	המקפצה לעסקים בע"מ

פסק דין

1. בפניי תביעה קטנה על סך של 15,000 ש"ח אשר הגיש התובע כנגד הנתבע שעניינה משלוח 15 הודעות פרסומת באמצעות הדואר האלקטרוני וזאת ללא הסכמתו ובניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" או "החוק"). הנתבע הגיש הודעת צד ג' כנגד החברה אשר לטענתו, שלחה את דברי הפרסומת. התביעה הוגשה ונתבררה כתביעה קטנה. כמצוות התקנות, פסק הדין יהיה מנומק באופן תמציתי.
2. לטענת התובע, שהינו מתכנת במקצועו, בכתב התביעה בתקופה שבין 15.5.31 ועד ליום 6.6.16 התקבלו אצלו 15 דברי פרסומת באמצעות הדואר האלקטרוני (להלן: "ההודעות"). לטענתו, בהודעות אלה נכלל מסר המופץ באופן מסחרי שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
3. יובהר כי אין מחלוקת בין הצדדים כי התובע מעולם לא נתן הסכמתו לקבל הודעות מאת הנתבע. אין מחלוקת עוד כי התובע מעולם לא נרשם למערכת הדיור של הנתבע ומעולם לא

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ביקש הסרה ממנה. אין מחלוקת כי ההודעות הללו לא נשלחו לתובע ישירות על ידי הנתבע אלא באמצעות מפרסמים אחרים כאשר התובע טען כי הוא מניח שמאחורי משלוח ההודעות בפועל עומדת צד ג' ואילו הנתבע טען כי מדובר בצד ג' וכי הדבר נעשה שלא בידיעתו וכי הוא עצמו לא שלח את ההודעות הללו.

4. לטענת התובע, מכיוון שהוא אינו יכול לדעת בוודאות מוחלטת מול אילו גופים פעל הנתבע על מנת לפרסמו ולאור העובדה כי חוק התקשורת מגדיר כ"מפרסם", בין היתר את "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו" קיימת יריבות בינו לבין הנתבע. לטענת התובע, עיון בהודעות מעלה כי זהות הנתבע אינה רשומה בהן ואף לא זהות השולח. עוד נטען כי חתימת השולח, העיר והמיקוד אינם אחידים ואינם מובילים לחברה כלשהי. לטענת התובע, אופי ההודעות שומר על "קו ברור של "החבאת" המפורסם עצמו ולהקשות מאוד על המקבל באיתור שולח הספאם". נטען כי יש ללחוץ על לינק כדי לגלות מי המפורסם בהודעה. כמו כן נטען כי מכיוון שזהות הנתבע אינה ברורה בהודעות את הבקשה להסרה מרשימת התפוצה ביצע התובע מול חברת דיוור אלקטרוני "שלח מסר" על ידי לחיצה על כפתור "הסר", מספר רב של פעמים ובהזדמנויות שונות. לטענת התובע הוא עדיין מקבל הודעות דומות עד היום אולם, לא מאת נתבע זה.

5. הנתבע בכתב הגנתו טוען כי הוא לא שלח אף אחת מההודעות הללו. עוד טען כי ההודעות הללו אינן נראות כהודעות המעודדות את התובע לרכישת מוצר או שירות או להוצאת כסף בכל דרך. לטענתו, אף התובע אינו סבור כי הנתבע שיגר אליו את ההודעות אלא חברה אחרת. לטענתו רק באחת מן ההודעות מופיע שמו. לטענת התובע, כל דיוור שהוא עצמו מוציא נשלח מכתובת אימייל שלו עם הלוגו והמיתוג של החברה שלו וכי "אין כל הגיון עבור הנתבע כמנטור מוביל בישראל "להתחבא" או להקשות על זיהוי השולח". לטענתו, אחת לתקופה, הוא מבצע קמפיין שיווקי של אחד ממוצריו ואז מוזמנים משווקים להשתתף בשיווק והפצת מוצר חנינמי של הנתבע ללקוחותיהם אשר מקבלים מהם מסרים באופן קבוע וכי באופן זה נחשפים תכניו של הנתבע ללקוחות פוטנציאליים. לטענת התובע הלקוחות הפוטנציאליים אינם בהכרח לקוחותיו של הנתבע ולא יקבלו ממנו הודעות אלא אם יחליטו להשאיר פרטים ולקבל את המוצר שהינו מוצר ללא עלות. לדברי הנתבע, המוצר במקרה דנן, הינו סדרה של סרטונים שמצפייה בהם יכול הצופה לשפר את התנהלותו ומצבו הכלכלי. לטענתו, המשווקים הללו מודעים לכך שעליהם לפעול במסגרת החוק. לטענת התובע, התביעה אמורה להתנהל מול צד ג'. לטענת הנתבע מספר המשווקים אשר השתתפו בקמפיין של הנתבע רכשו שירותי דיוור ממשווקת נוספת, צד ג', שאינה רשומה כמשווקת בפועל של הנתבע וכי היא זו ששלחה

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

את כל 15 ההודעות הללו. לטענת הנתבע מכיוון שהוא לא שלח ולא דיוור לתובע כל חומר פרסומי, כי התובע קיבל הודעות מגורם שלישי שהתוכן בהן ניתן ללא תשלום וכי הוא מעולם לא פנה בדרישה אל הנתבע עצמו להסירו מרשימת התפוצה או לפסקת קבלת מסרים כלשהם, הרי שיש לדחות את התביעה. הנתבע צירף מסמך לפיו הנתבע אינו נמנה עם רשימת התפוצה של לקוחותיו. עוד צירף מסמך אשר אינו נושא כל תאריך ובו נכתב בסעיף 6 "חשוב ביותר – השותפים מתבקשים לפעול במסגרת החוק (חוק הספאם) מבחינת דיוורים ופנייה ללקוחות פוטנציאליים בכל מדה/פלטפורמה שיווקית. שותפים שלא יפעלו בצורה חוקית ואתית, יושעו מההשקה וייתכן שיצטרכו לתת את הדין על פעולותיהם." לגבי מסמך זה נטען כי המשווקים של הנתבע מודעים לכך שהם חייבים לפעול במסגרת החוק.

6. בהודעת צד ג' ששלח הנתבע נטען כי הנתבע קיבל מאת התובע את ההודעות על מנת לסייע באיתור השולח של ההודעות. לטענתו, בדיקה במערכת השותפים שלו העלתה כי 15 ההודעות נשלחו על ידי משווקים שונים. לטענתו, פנה לשני משווקים שהוציאו את מספר ההודעות הגדול ביותר על מנת לבדוק האם התובע רשום ברשימת הדיוור שלהם והתברר כי מי שבפועל שלחה את ההודעות הינה צד ג'. נטען כי הנתבע החליט שלא לערב את ששת המשווקים עצמם והגיש את ההודעה כנגד צד ג' בלבד.

7. צד ג' לא הגיש כתב הגנה על אף שנשלחה לו הודעת צד ג' כדין.

8. בדיון שנערך בפניי ביום 29.4.18 טען התובע כי הוא מאמין שההודעות אכן פורסמו על ידי צד ג' ואולם אין אפשרות לקשר בין ההודעות לצד ג' וכי על הקשר בין ההודעות לצד ג' רק הנתבע יכול להצביע. לטענתו, כאשר קיבל את ההודעות הן נשלחו בפלטפורמה של "שלח מסר" וכי רק בדפי הנחיתה ניתן לראות שהן מפרסמות את הנתבע. התובע הבהיר כי ההודעות נשלחו לכתובת הדואר האלקטרוני שלו וכי רק לאחר שלוחצים על דף הנחיתה ניתן לראות שמדובר בפרסום של הנתבע.

9. התובע הציג בפני בית המשפט באמצעות המחשב הנייד את ההודעות הדואר האלקטרוני שקיבל כאשר לחיצה על הקישור בהודעה הובילה לסרטון של הנתבע ולדף נחיתה בו נכתב "עוז קורן הצליח לחלץ את הנוסחה הסודית העתיקה שעובדת כבר דורות לעשירי תבל ותהפוך אותך למדפסת כסף". עוד העיד התובע כי כתובת השולח שמופיעה בהודעות היא סתמית ומציינת תא דואר בלבד. עוד הסביר התובע, שהינו מתכנת במקצועו כי בתחתית ההודעות יש כפתור הסרה אולם, לחיצה עליו אינה מסירה מרשימת התפוצה. לשאלת בית

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

המשפט העיד כי לא תיעד את בקשותיו להסרה כי לא חשב על כך באותה עת. עוד העיד כי לא ניתן היה לחסום את משלוח ההודעות כי בשורת הנושא בהודעות לא מופיעה המילה "פרסומת" ולכן יש קושי לחסום הודעות אלה ולהעבירן מראש לתיקייה נפרדת. התובע העיד כי גם על הודעות הדואר האלקטרוני שנשלחו אליו "אין למי לפנות כי אין כתובת אחידה כל פעם יש ת.ד. אחר ואין מי שאפשר לפנות אליו".

10. בדיון בפניי העיד הנתבע כי ביצע מסירה לצד ג' וכי שלח את ההודעה לכתובתה הרשומה של החברה. עוד העיד על קשייו לאתר את צד ג' ולבצע מסירה של ההודעה. לגוף התביעה טען הנתבע כי ההודעות האמורות מפרסמות בסופו של דבר השקה של תוכן חניס שהוא מספק. עוד העיד כי אין מחלוקת כי התובע אינו מופיע ברשימת התפוצה שלו. לטענתו, בקלות אפשר להסיר את התובע מהרשימה וכי היה על התובע לפנות להסרתו מהרשימה. נטען כי התובע ידע כי מאחורי הפרסום עומדת צד ג' שכן הדבר משתקף מכתב התביעה. הנתבע אישר כי אין מחלוקת כי בלחיצה על קישור בכל אתר מן ההודעות שבמחלוקת מגיעים לאתר אינטרנט בו הנתבע מפרסם את כישוריו בעניינים כספיים. יחד עם זאת טען כי עמודי הנחיתה נותנים תוכן חניס למי שנרשם. הנתבע אישר כי הוא מפרסם את עסקיו אך טען כי יש הבדל "האם כרגע אני מנסה להוציא כסף ממישהו או נותן". הנתבע טען כי בכתב הגנתו יש פירוט מפורט של מערכות עסקיות שלו מול המשווקים שלו וכי יש השקה ומשווקים ולטענתו בהסכם שלו עם המשווקים נאמר במפורש כי למשווקים אסור לעשות דבר הנוגד את חוק התקשורת. עוד העיד כך "אני אומר שצריך להבין את ההקשר, התובע תובע אותי למרות שהוא יודע שצד ג' עשה את זה, אך הוא תובע אותי כי הוא לא יודע להשיג את צד ג'". התובע הפנה לפסיקה רלוונטית התומכת לטענתו בכך שיש לדחות התביעה נגדו. עוד העיד הנתבע כי לאחר שהתובע שלח לו מייל הוא והעוזרת שלו "עבדנו קשה כדי להשיג את הנתונים על מנת להוכיח אשמה, שזה מה שהוא אמור לעשות". לשאלת בית המשפט האם הנתבע התקשר עם צד ג' על מנת שזו תפרסם תכנים הקשורים אליו השיב בשלילה וטען כי צד ג' פעל כך על דעת עצמו. הנתבע העיד "היו משווקים נוספים בתוך התמונה, המשווקים האלה שנמצאים אצלי בהסכם וצירפתי את ההסכם שהם חתומים עליו, הם יודעים שאסור להפר את חוק הספאם, הם התקשרו מול המקפצה על מנת לשווק את התכנים. מדובר בשישה משווקים שונים. אחד זה אמיר זיו, אורי ברילאנד הם השניים העיקריים ויש עוד 4. אני טוען שהם התקשרו עם הדס מהמקפצה ושילמו לה סכום בעבור השליחה של המיילים מטעמם שאני עדיין המפורסם..".

11. בתגובה לכך הסביר התובע כי יש מספר משווקים, על ההסכם איש לא חתום, אין קבלות, אין לנתבע אף הסכם חתום. עוד טען כי ההסכם כללי ולא ברור מי מחויב אליו. התובע שב וטען

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

כי הנתבע אינו מכחיש כי הוא המפורסם. עוד טען כי מכיוון שלכתב ההגנה לא צורפו קבלות, אין לו דרך לדעת. עוד טען כי הנתבע שילם למישהו על מנת שיפרסם את התכנים הללו וכי על כל קישור שהוא, התובע לוחץ, הנתבע משלם למישהו כסף.

12. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובחומר שצורף להם ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, ועיינתי במסמכים שהוצגו באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

13. במוקד התביעה שבפני עומדות הוראות סעיף 30 לחוק התקשורת. פסיקת בתי המשפט בערכאות השונות עמדה לא אחת על אופייה המטריד והמזיק של תופעת "הספאם" ועל הנזקים הרבים להם היא גורמת ובמסגרת הדיון כאן בחרתי שלא לשוב ולהרחיב ביחס לכך. ברי כי המגמה הברורה בחקיקה ובפסיקה היא כי יש לראות בשיגור דברי פרסומת כאמור תופעה מטרידה ומזיקה שיש למגרה.

14. במקרה דנן השאלות שהתעוררו הן: האם יש לראות בתוכן ההודעות "דבר פרסומת"; האם הנתבע הינו בגדר "מפרסם"; האם דבר הפרסומת שוגר "ביודעין" שכן מדובר בחזקה הניתנת לסתירה כאשר במקרה דנן אין מחלוקת כי הנתבע עצמו לא שיגר את ההודעות בפועל.

15. ביחס להיות ההודעות "דבר פרסומת" אני קובעת כי מדובר בדבר פרסומת כאמור בחוק. הודעות הדואר האלקטרוניות צורפו לכתב התביעה ועיון בהן מלמד כי כולן נוגעות להצעה ללמד את מקבל ההודעה כיצד להתעשר וכי קיימת נוסחה להתעשרות או לעריכת שינוי פיננסי והגעה לרווחה כלכלית. ההודעות נשלחות מגורמים המכונים כך: "בסטפוריו", "נוסחת ההתעשרות", "סוד הכסף", "טוב לדעת", "מעושרים", "יוצאים מהמינוס", ובחלקן אף לא נכתב במפורש מי השולח. ביחס לכתובת המופיעה ככתובת השולח הרי שזו משתנה - ערים שונות בצירוף ת.ד. בלבד. בשתיים מן ההודעות נראית תמונתו של הנתבע, ללא שמו כבר בהודעת הדואר האלקטרוני. בכל ההודעות מצורף קישור שלחיצה עליו מובילה לסרטון אשר מופיע בדף נפרד (להלן: "דף נחיתה") וצפייה בסרטון מלמדת כי המפורסם בו הוא הנתבע. איני מקבלת את טענת הנתבע כי לא מדובר בדברי פרסומת כהגדרת החוק. נטען כי התוכן בהודעות הוא "חינמי" וכולל צפייה בסרטונים ללא עלות, ועל כן, לטענתו לא מדובר "במסרים המעודדים את התובע לרכישת מוצר או שירות או להוציא כסף בכל דרך". עיון בהודעות המובילות לקישור שבלחיצה עליו מגיעים לדף האינטרנט של הנתבע ולסרטונים של הנתבע מעלה כי ברי לכל כי מדובר בפרסומת כאשר התוכן משווק את האדם עצמו, הנתבע, אשר מוצג לא אחת אף בהודעות "כאחד המנטורים המובילים בישראל להשכלה פיננסית". אין כל ספק כי המטרה של הסרטונים הללו היא לחשוף את הצופה לכישוריו של הנתבע

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בתחום הפיננסי וכפי שהוא עצמו ציין בכתב הגנתו, כי מטרת ההשקות שהוא עורך ואשר מביאות לחשיפת תכניו ללקוחות פוטנציאליים. לאור האמור אני קובעת כי מדובר ב"פרסומת".

16. ביחס להיות הנתבע בגדר "המפרסם", אני סבורה כי עיון בהגדרה של "מפרסם" בחוק התקשורת מלמד כי הנתבע עונה להגדרה שהרי מדובר ב"מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר". בהתאם להגדרה אין ספק כי הנתבע עונה לבריחה השנייה בחוק "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו". ההודעות כולן מובילות לתוכן המפרסם את עסקי הנתבע ואת מטרותיו.

17. ביחס לרכיב הידיעה – בהתאם סעיף 30 א (י) לחוק התקשורת קיימת חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק כי עשה כך "ביודעין" אלא אם הוכיח אחרת. מכאן, שבהתאם לחוק הרי שהנטל להפריך את החזקה האמורה מוטל על המפרסם, קרי על הנתבע.

18. האם הנתבע הפריך את החזקה? לטעמי התשובה לכך שלילית.

19. הנתבע טען כי לא ידע על ההפרה ואולם, אני סבורה כי הוא אינו יכול להיבנות מטענתו זו שכן, הוא לא פעל באופן סביר על מנת למנוע את ההפרה. אני דוחה את טענתו כי בהתנהגותו לא דבק כל אשם. בהקשר זה יש לציין כי עיינתי בפסיקה אותה הגיש בתמיכה לטענתו - תק 48194-04-14 (תא) אמיר ספיר נ' אסף לשר (22.3.15)(להלן: "פרשת ספיר") ואולם, סברתי כי יש לאבחנה מהמקרה דנן שכן הנתבע לא עמד בנטל הראשוני להוכחת הגנתו.

20. הנתבע טען כי מי שביצעה בפועל את הפרסומים היא צד ג' אשר עמה התקשרו משווקים שונים ללא ידיעתו. מעדותו של הנתבע עולה כי הוא בחר באמצעות התקשוריות שונות עם שרשרת של משווקים להם הוא שילם על מנת שיתקשרו עם גורמים אחרים כגון צד ג' על מנת לשווק את תכניו כאשר לשיטתו הדבר נועד לחשוף את תכניו ללקוחות פוטנציאליים. אני סבורה כי אופן ההתקשוריות הללו לא נחשף באופן מלא ולא נחשפה שרשרת ההתקשוריות שביצע. הטענה כי המשווקים פעלו שלא על דעתו ובניגוד לחוזה שנתמו עמם נותרה טענה בעלמא.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הנתבע צירף מסמך שאינו חתום ואינו נושא כל תאריך ובו צוין רק כי "השותפים מתבקשים לפעול במסגרת החוק (חוק הספאם), מבחינת דיוורים ופניה ללקוחות פוטנציאליים בכל מדיה/ פלטפורמה שיווקית. שותפים שלא יפעלו בצורה חוקית ואתית, יושעו מההשקה וייתכן שיצטרפו לתת את הדין על פעולותיהם". מדובר במסמך שאין באפשרותי לתת לו כל משקל שכן, לא ניתן להבין מי השותפים אליהם מופנה המסמך, הוא אינו חתום על ידי מי מהשותפים, אין שום יכולת להבין מתי נכתב ולמי כוון ומי התחייב לפעול על פיו. אני סבורה כי בכך לא יצא הנתבע חובתו להוכיח כי פעל באופן סביר על מנת למנוע את ההפרה.

21. גם כאשר התבקש הנתבע במעמד הדיון על ידי בית המשפט למסור שמותיהם של המשווקים שהופעלו על ידו מסר שמות של שניים מהם ואולם, הנתבע בחר שלא לצרפם להודעת צד ג' שהגיש ואף לא הביאם לעדות מטעמו. הנתבע לא חשף את מלוא הקשרים בינו לבין המשווקים מטעמו ולא ניתן היה להבין את הקשרים בינם לבין צד ג'. כמו כן, לא ברור כיצד תוגמלו המשווקים האמורים על ידי הנתבע ועל איזה מסמך הם חתומים ביחס למניעת הפרת החוק.

22. אני סבורה כי הנתבע אינו יכול להיבנות מהעמימות שיצר באמצעות התקשרות עם משווקים שונים לדיוור תכניו באופן בו ההודעות נשלחות על ידי גורמים המכונים בשמות שונים, כאשר לחלק מן הגורמים תא דואר בלבד ואין דרך קלה וסבירה להגיע אליהם כפי שהעיד התובע. התובע העיד בכנות על הקושי לאתר את הגורמים הללו וזאת על אף היותו מתכנת במקצועו ועל כך שרק לנתבע יש אפשרות לדעת עם אילו גורמים התקשר ומי מהגורמים שלח ההודעות האמורות. כאמור, המכנה המשותף לכל ההודעות הללו הוא שהן מובילות לנתבע.

23. יובהר כי לטעמי לנתבע יש את מקור הידע הטוב ביותר והאמצעים הפשוטים והזולים ביותר לדעת מניין נשלחו הדוורים הללו ועל כן הוא גם הגורם היעיל ביותר למנוע את ההפרה שכן, הוא יודע עם מי הוא התקשר לדיוור פרסומיו ויכול לברר עם מי גורמים אלה התקשרו. הטלת נטל זה על כתפי התובע תחטיא את תכלית החקיקה.

24. לטעמי מדיניות משפטית ראויה יש בה כדי להטיל על הנתבע את האחריות לפרסום כמי שנהנה מהפרסום האמור במיוחד, במקום בו אדם מן היישוב אינו יכול להגיע באמצעים נגישים וקלים לגורמים אשר שיגרו את דברי הפרסומת בפועל. אני סבורה כי הטלת האחריות במקרה דנן על הנתבע, מגשימה את תכלית החוק והיא למנוע הפצה של ספאם. בעניין זה

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

יפים דברי השופט ט' חבקין בפרשת ספיר האמורה (ראו סעיף 6 לפסק הדין) בו נכתב: "מקום שיוכח כי המפרסם נקט אמצעי זהירות סבירים למנוע את ההפרה וכי לא ידע עליה, יפעל הדבר לזכותו. מקום שיוכח שהמפרסם לא נקט אמצעי סבירים למנוע את ההפרה או שידע או צריך היה לדעת עליה, יפעל הדבר לחובתו. כך למשל, אם יוכח שבעל העסק התקשר עם גוף אחר שישגר את דברי הפרסומת עבורו, ומדובר בגוף שקשה לאתר אותו, לתבוע אותו ולהרתיע אותו, יהיה מקום להרתיע את בעל העסק במקומו".

25. לאור האמור ומשמצאתי כי הנתבע לא עשה די ולא נקט אמצעים סבירים למנוע את ההפרה, החזקה לא נסתרה והנתבע ביצע את ההפרה הנטענת. משכך, אני קובעת כי עלה בידי התובע להוכיח את תביעתו וכי מאזן ההסתברויות נוטה לטובתו.

26. יחד עם זאת, לא מצאתי לנכון לחייב את הנתבע בסכום של 1,000 ₪ בעבור כל הודעת דואר אלקטרוני זאת לאור פסיקת בית המשפט העליון ביחס לתכליתו של הפיצוי הסטטוטורי והשיקולים המנחים את בית המשפט בבואו לקבוע את גובה הפיצוי (ראו רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.14) ובשים לב לכך שדברי הפרסומת נשלחו בפועל על ידי גורם שאינו הנתבע. בשים לב לאמור, אני מחייבת את הנתבע בתשלום 300 ₪ בעבור כל הודעה שנשלחה לתובע.

27. סוף דבר, התביעה כנגד הנתבע מתקבלת בחלקה, הנתבע ישלם לתובע סך כולל של 4,500 ₪ וזאת תוך 30 יום מהיום בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (24.4.17) ועד למועד התשלום בפועל.

28. כמו כן, אני מחייבת את הנתבע בתשלום הוצאות התובע בסך של 900 ₪ (כולל אגרת בית משפט). סכום זה ישולם תוך 30 יום מהיום אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

29. ביחס להודעה שנשלחה לצד ג' על ידי הנתבע. הנתבע הציג בדיון אישור מסירה כדן לצד ג'. צד ג' לא הגיש כתב הגנה מטעמו ולא התייצב לדיון. משכך, אני מחייבת את צד ג' לשפות את הנתבע בגין הסכומים שנפסקו נגדו. משכך ישלם צד ג' לנתבע סך כולל של 5,250 ₪ וכן הוצאות משפט בגין הודעת צד ג' בסך 750 ₪ (כולל אגרה). סכומים אלה ישולמו תוך 30 יום מהיום אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-04-35762 פרנסא ואח' נ' קורן ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים ולצד ג'.

צד ג' יכול להגיש בקשה לביטול פסק דין תוך 7 ימים מיום קבלת פסק הדין.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

מיטל חלפון-נוריאן, רשמת בכירה

